

går af bilag 1. CO₂-udledningen beregnes således som anvendt energimængde gange omregningsfaktor. Kan en elproducent dokumentere et andet CO₂-indhold i et anvendt brændsel end det i bilag 1 nævnte, kan en anden omregningsfaktor dog anvendes, jf. *stk. 5*.

Miljø- og energiministeren kan i henhold til *stk. 6* fastsætte nærmere regler om indholdet af den i *stk. 1* nævnte indberetning samt dokumentation efter *stk. 5*. Her tænkes navnlig på indberetningens format, krav til revisorpåtegning samt analyser af et anvendt brændsel.

Til § 9

Efter bestemmelsen i § 9 fremsender miljø- og energiministeren årligt en afgørelse til alle de elproducenter, der er omfattet af loven efter bestemmelsen i § 1. Der er tale om en afgørelse vedrørende den CO₂-udledning, som elproducenten har haft det foregående år korigeret for eventuelle afgivne og modtagne CO₂-udledningstilladelser og CO₂-opsparinger samt en opgørelse over eventuel opsparet CO₂. Opgørelsen udarbejdes på baggrund af de indberettede oplysninger efter § 6, stk. 2, § 8, stk. 1.

Formålet med afgørelsen er at give elproducenten et overblik over, hvor meget CO₂, der er blevet udledt i det foregående år, samt hvor meget CO₂, som elproducenten har opsparet og dermed kan anvende de efterfølgende år. Afgørelsen er desuden nødvendig for at kunne afgøre om en elproducent eller sammenslutning af elproducenter skal svare afgift efter reglerne i § 13. Afgørelsen tjener tillige som oplysning til de producenter, der ligger under bagatelgrænsen i § 4, idet det giver disse mulighed for at holde øje med, hvorvidt de stadigvæk ligger under grænsen.

Til § 10

Bestemmelsen i *stk. 1* fastslår, at den systemansvarlige virksomhed, jf. § 5 i lov om elforsyning, til miljø- og energiministeren årligt skal udarbejde en redegørelse for CO₂-udledningen i området, der blandt andet skal indeholde oplysninger om planlagte og gennemførte foranstaltninger til reduktion af CO₂-udledningen. Denne redegørelse kan, i den udstrækning det er muligt, indgå som en del af den planlægning, som virksomheden i forvejen er pligtig at udarbejde. Redegørelsen skal bidrage til vurderingen af elproducenternes muligheder for reduktion af CO₂-udledningen. Redegørelser udarbejdes i dag i forbindelse med den eksisterende kvoteordning for SO₂ og NO_x samt i forbindelse med IRP-planlægningen. Det ligger ikke i bestemmelsen, at den systemansvarlige virksomhed

skal udarbejde selvstændige planer for udbygning og ændringer af elproducenternes anlæg.

Bestemmelsen om oplysningspligt i *stk. 2* skal sikre, at den systemansvarlige virksomhed kan få de fornødne oplysninger til brug for udarbejdelsen og den efterfølgende vurdering af redegørelsen efter *stk. 1*. Elproducenternes pligt til at afgive oplysningerne er strafbelagt efter reglerne i § 15.

Til § 11

I henhold til § 11 bemyndiges miljø- og energiministeren til at fastsætte regler om betaling til dækning af omkostningerne ved administration af kvoteordningen efter § 3 og § 5, overdragelser efter § 6 samt opgørelsen efter § 9, idet det vil kræve ekstra årsværk i staten at forvalte disse bestemmelser. Der vil blive fastsat regler om, at elproducenterne skal afholde de udgifter, som er forbundet hermed.

Det anslås, at administrationen af ordningen vil andrage 3 årsværk i Miljø- og Energiministeriet, jf. afsnit 4 om økonomiske og administrative konsekvenser i de almindelige bemærkninger. Det vil på længere sigt kunne forventes – såfremt handelen med CO₂-udledningstilladelser og CO₂-opsparinger får et væsentligt omfang – at administrationen af ordningen vil blive udskilt i en selvstændig CO₂-børsadministration, jf. § 16.

Til § 12

§ 12 vedrører de såkaldte fleksible mekanismer i *Kyoto-protokollen*, og er ikke af fiskal karakter. De nærmere regler for anvendelsen af fleksible mekanismer forhandles i regi af FN's klimakonvention. Reglerne er ikke fastlagt på nuværende tidspunkt, og der vil derfor først blive fastsat regler i medfør af § 12, når dette er sket.

Stk. 1 giver mulighed for, at der kan handles med CO₂-udledningstilladelser internationalt. Baggrunden herfor er et ønske om, at CO₂-reduktionen ved udnyttelse af markedsmekanismerne foretages der, hvor det er økonomisk mest fordelagtigt.

Stk. 2 vedrører samarbejde med andre lande med en klimagas-målsætning. Der er tale om *Kyoto-protokollens* såkaldte Annex 1-lande, dvs. industrilande omfattet af en kvantitativ målsætning om reduktion af udledningen af klimagasser. *Stk. 2* giver således mulighed for, at miljø- og energiministeren kan fastsætte nærmere regler om beregningsmæssig overførsel af en CO₂-mængde fra Danmark til et andet Annex 1-land eller omvendt – såkaldt *Joint Implementation* eller *fælles gennemførelse* – såfremt dette land medregner samme CO₂-mængde i sit CO₂-regnskab.